

lyet egy évi megszakítással elvégzett, amikor bevonult a haditengerészethez. Körülhajtotta az egész Atlanti és Csendes Óceánt. Első szerződése Kövessy Albert színiigazgatóhoz kötötte, Ujvidékre. Első szerepe »Borgia Lucretia«-ban Gennaro szerepe volt. Azóta végigbarangolta egész nagy Magyarországot. Igazgatói Krecsányi, Dobó, Csóka, Pesti Ihász, Monori, Bihari, stb. voltak. Főbb szerepei: Shylock, Lear király, Tokeramó, Harpagon, stb. Münchenben és Berlinben élt két évig, ahol a Deutsches Theaternek volt rendezője. A világháborúban zászlós és végül mint főhadnagy vett részt négy évig. Az összes legénységi kitüntetések és kétszer a Signum Laudist kapta meg. A háború után egy részvénytársasággal együtt megalapította az Ujpesti Blaha Lujza Színházat, melynek három évig igazgatója lett. Ő volt, aki Ujpesten állandósította a színházat, ahová csak egy-egy hónapra jöttek el vidéki színészek. 1930-ban vidéken működik mint jellemszínész és rendező.

Földi Mihály, író, sz. 1894. okt. 14-én, Budapesten. Középiskolái végzetéssel orvosi pályára készült, meg is szerezte az orvosi oklevelet, azonban otthagya e pályát, írással kezdett foglalkozni. E téren egész fiatalon tűnt fel, mint a »Nyugat« munkatársa, azután dolgozni kezdett a »Pesti Napló«-ba, majd a »Magyarország«-ba s új működési körében, a redakciós asztalnál is kitűnő karriert csinált: néhány év alatt legrbrilliansabb újságíróink egyike lett és ma már társszerkesztője legrégebb napilapunknak, a »Pesti Napló«-nak. Mint regényíró a legkiválóbbak közé tartozik, regényei mély lelki és társadalmi kérdésekkel foglalkoznak, nemes művészi formában. Sokáig volt színházi kritikusa a »Pesti Napló«-nak. Színművei: »Engem szeress«, vj. 3 felv. Bem. 1925. szept. 30. Magyar Színház. »Utolsó felvonás«. 1926. Kamara Színház. »Bubi«, vj. 3 felv. Bem. 1926. szept. 11. Magyar Színház. Fordítása: »A Kreutzer-szonáta«, Tolstoj regényéből írta. M. Nozière és A. Savoir. Bem. 1924. szept. 12. Belvárosi Színház.

Földi Anna, színésznő. Iskolái végzetéssel a színészakadémiát látogatta, majd a

Renaissance Színház tagja lett. Megh. 1928 ápr. 27-én, Budapesten.

Földszint. E szóról Baróti Szabó Dávid már 1786-ban említést tesz, mondván: »Annyi sok esztendőök bő költségébe kerülő Gyöngy épület hever földszint«. (»Verskoszorú«, melyet az új mértékre vett s idővel megegyengetett és későbbben készült verseiből kötött. Kassa, 1786. 1—62. old.) A színházi földszint-szó is valószínűleg ebből az időből való, bár egyidőben a francia »parterre« is járta.

Földiekkal játszó égi tünemény Csokonai Vitéz Mihálynak (I. o.) »A reményhez« c. verse első szakaszának két első sora mint ismert szálló-ige szerepel nyelvünkben; a régi magyar színészek egykori kedvelt dala volt. Megzenésítette Kosovits. Kiadta Márton József, Bécsben, majd 1869-ben Bartalus István a »Magyar Orpheus«-ban. — A dalt Herczeg Ferenc »Déryné ifiasszony« c. vj.-ában is szerepelteti. — A híres verssort Csathó Kálmán felhasználta Csokonairól írt szép regényének címéül. (1925.)

Földönjáró csillagok, Jókai Mór ünnepi darabja, a magyar színművészet százados jubileuma alkalmából 1890. okt. 24-én adták elő a Nemzeti Színházban. Az öreg, copfos táblabíró, a folyton diáki-záló, nagypipájú, kevés dohányt Moor Lénárd (Ujházi) házába vezet. Patriarchális evés-ivás közepette ismerjük meg a főszereplőket. A háziasszony, Moórné (Felekyné) gyöngéden szereti leányát s tejbenvajban fűroszti vendégeit. Ott van Kazinczy (Náday), Kelemen László (Nagy Imre), ki itt még jogász és Moór kancellistája. Vele vannak pajtásai: Szomor, Rózsa, Ráth, Nemes, stb., későbbi színésztársai; Lupi bácsi (Vizváry) a szűklátkórú, maradi, prózai előítéletes ember. Ebbe a társaságba lép az egyszerű, szelíd, bölcs, tudós, Simai Kristóf, a nemes lelkiatya (Szacsavay) s hozza magával az éppen akkor bevégzett munkáját, az »Igazházit«. Kelemen és társai elragadtatással fogadják az író s művét s a kis csoport, dacolva a bárgyú szemrehányásokkal s a földi örömök csábításaival, ezek megszemélyesítője egy Filofrozune nevű